

(489. 4.)

VOORLOOPIG VERSLAG.

Door sommige leden werd opgemerkt, dat in de vergadering der Tweede Kamer van 11 Februari 1919 (*Handelingen* 1918/1919, bladz. 1334 en 1335) door den afgevaardigde den heer KOOLEN twee bezwaren tegen de bestaande pensioenwetgeving zijn te berde gebracht. Het eene betrof het te geringe bedrag van het bestaande pensioensmaximum, waarin bij dit wetsontwerp wordt voorzien, al achtten sommige leden de voorgestelde verhooging niet voldoende. Naar hun oordeel zou het wenschelijk zijn het pensioensmaximum op f 4500 vast te stellen, omdat anders de verhouding tusschen salaris en pensioen te zeer wordt verbroken en vele ambtenaren, die voor pensionneering in aanmerking zouden komen, door de aanzienlijke hiermede gepaard gaande vermindering van inkomsten daarvan weerhouden zullen worden ten nadeele van het ambt, door hen bekleed.

Het andere bezwaar wordt echter door dit wetsontwerp niet uit den weg geruimd. Het betreft de omstandigheid, dat volgens art. 6 der Burgerlijke Pensioenwet als grondslag voor het bedrag van het pensioen genomen wordt de middelsom van het salaris over de laatste vijf jaren. Dientengevolge zullen de aanzienlijke verhoogingen, die de meeste salarissen thans hebben ondergaan, slechts in geringe mate invloed uitoefenen op het bedrag der pensioenen, die in de eerstvolgende vijf jaren zullen worden verleend. In beginsel is de bepaling van art. 6 der Burgerlijke Pensioenwet niet onjuist; het voorkomt, dat het bedrag van het pensioen kunstmatig kan worden verhoogd door aan een ambtenaar in het jaar, voorafgaande aan zijn pensionneering, een sterk ver-

hoogd salaris toe te kennen. Met het oog op de thans ingetreden salarisverhooging zou men het echter wenschelijk achten, dat deze bepaling tijdelijk wordt gewijzigd, om aan het bovengenoemde bezwaar te moeten te komen. Er werd nog op gewezen, dat ook de bijzondere onderwijzers de nadeelen dezer bepaling zouden ondervinden, doch dat voor de openbare onderwijzers — wier salarissen ook een aanzienlijke verhooging zullen ondergaan — reeds thans als regel geldt, dat het pensioen berekend wordt naar het salaris van het laatste dienstjaar. Bij bestendiging van de thans geldende bepalingen zou dus tevens een ongemotiveerde ongelijkheid tusschen de openbare en bijzondere onderwijzers ontstaan. De leden, die op een bepaling in dien zin aandrongen, betoogden echter tevens, dat, wanneer de thans ingevoerde salarisregelingen 5 jaar zullen hebben bestaan, terugkeer tot het thans gehuldigde stelsel wenschelijk is. De afwijking behoort derhalve slechts van tijdelijken aard te zijn.

Voorts werd opgemerkt, dat nu de bezoldiging van de hoofden der Ministerieele Departementen verhoogd is, van f 12 000 tot f 18 000 per jaar, hun pensioen, ingevolge art. 12 der Burgerlijke Pensioenwet, automatisch zal stijgen tot f 1500 voor ieder dienstjaar als zoodanig. Het maximum pensioen is bij het onderhavige wetsontwerp echter niet verhoogd. Het werd wenschelijk geacht, dit, evenals vroeger, te bepalen op de waarde van 4 maal het jaarpensioen, derhalve op een bedrag van f 6000.

Sommige leden vroegen, wanneer de algemeene herziening der pensioenwetgeving kan worden te moeten gezien. Zij hoopten, dat de thans voorgestelde partieele wijziging geen aanleiding zou zijn om met de algemeene herziening minder spoed te betrachten.

Ook werd gevraagd, waarom gesproken wordt van „civiele” ambtenaren, ofschoon in de Burgerlijke Pensioenwet deze personen als „burgerlijke” ambtenaren worden aangeduid.

Aldus vastgesteld 4 Juli 1919.

HEEMSKERK.

TEENSTRA.

VAN RYCKEVORSEL.

REIJMER.

VAN DIJK.

